

KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikovu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 31. marca 1920.

Cene inseratom: enostopna petitvrsta ali nje prostor
1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad
10 objav popust.

**Zaradi praznikov
izide prihodnja šte-
vilka v torek, dne 7.
aprila t. l.**

Judež Iškarjot.

Judež Iškarjot je prodal svojega učenika za 30 srebrnjakov, pokazal ga je biričem z izdajalskim poljubom. Zatajil je dušo in vest in za denar pričal po krivem proti Odrešeniku, gledal njegov križev pot. Ali prišlo je spoznanje, prišel je kes in obup in žalosten konec. Še zemlja ni pila njegove krvi...

Prepozno! Tostrašno spoznanje ga je gnalo v noč in ločil je črno dušo od pohlepnega telesa na vrvi...

Obupna je usoda, strašna beseda „prepozno“ za izdajalca! Zemlja se je stresla, nebo se je zmračilo ob njegovem koncu, ko mu je doneča na uho beseda „proklet“...

In to prokletstvo se izgovarja od rodu na rod, ponavljajo ga otrok otroci in stavljajo kot svarilen vzgled izdajalca Judeža Iškarijota...

Pa vkljub temu imamo izdajalcev, ki zatajijo to, kar bi imeli biti, in iščejo dobiček s tem, da krivo govorijo. Izdajalec je vsak, kdor zataji to, kar bi imel spoštovati. Spoštovati imamo

očeta in mater, svoj stan in rod ter rojstni jezik. Koliko jih je med nami, ki bi radi bili več, kakor so, ki se sramujejo matere, ker je bornega stanu, ker jih je naučila slovensko govoriti! Koliko jih je med nami, ki si želijo visoko zlahto, ki se sramujejo slovensko govoriti, ker mislijo, da je „tajč“ bolj imenitno! Vsi ti so izdajalci, Iškarjoti, ki bi na žlici vode radi potopili vse to, kar jih spominja na njihov rod. Oni se še niso otresli nemške šole. Sovraštvo, katerega so jim vcepili Nemci, jim je prešlo v meso in kri, še zmerom upajo in prisegajo na nemški meč...

Kdor se je veter, ta žanje vihar! Svetovna vojska nam je pokazala, kaj se zgodi s tistim, ki zagradi za meč! Padli so nemški cesarji in kralji...

In mi, prej ponižani in razžaljeni, smo prišli do veljave! Kličemo vsem onim, ki so zapeljani: Hujškači Vas gonijo v pogubo! Poboljšajte se, da ne bo prepozno in dokler je še čas, ker drugače boste prišli na pot Judeža Iškarjota...

Kaj je z vojno od- škodnino?

Jeseni 1918. leta je ležala Avstrija na smrtni postelji. Pred svojo smrtjo

je še napravila testament: „Na mojih razvalinah naj nastanejo nove, samostojne nacionalne države. Čehi in Slovaki naj se združijo v eno državo, Nemci naj bodo zase, Madžari zase, Lahi, Poljaki, Rumuni naj se združijo z Italijo, s Poljsko, z Rumunijo, Jugoslovani pa naj si tudi ustanovijo svojo državo — Jugoslavijo!“

Ko je stara grešnica Avstrija poginila, je nastal med novimi in sosednjimi državami prepir zaradi dediščine. Vsaka država je hotela kar največ pograbit. Lahko bi bilo prišlo takrat do nove vojne. Toda narodi so bili siti prelivanja krvi in so prepustili mirovni konferenci, naj ona razsodi in določi meje. Samo celovski petelin so mislili, da bodo ustrahovali ne le Jugoslavijo, ampak vso antanto.

Jugoslavija je imela takrat pravico in dolžnost, da bi bila zasedla ves del Koroške, koder prebivajo Slovenci. Ne bomo tu preiskovali, kdo je kriv, da se to ni zgodilo in da smo zasedli le majhen del Koroške. Toda Angerer in njegovi brezvestni hujškači nam niti tega niso privoščili. Iz vseh strani so priklicali na Koroško nemške postopače, jih oborožili ter jih nagnali v boj nad slovenskega kmeta. In tako je prišlo lansko pomlad na Koroškem do nove vojne.

Ko so naše čete pregnale nemške

PODLISTEK.

Velikonočna.

Stoletja je trpel veliki trpin
In težki ga žulil je jarem,
Kedaj pa izteče mu čas bolečin,
Bo večno li trpel po starem?

Evropi bil živ, nerazrušen je zid,
Ki divje odbil je barbarstvo,
Stal (sebi v pogubo, sovražniku v prid)
Omiki je, svobodi v varstvo.

Od vekov človeštvu dobro nik je bil
In zdaj je še svetu dobronik;
A svet mu za to le nasprotnik je bil,
In še mu zaklet je nasprotnik.

In dober in blag je, krotak in mirán,
Čemu pač ta srd nad orjakom?
Prevelik je, torej je tujcem strašan,
Bogat je, roj tujcev pa — lakom.

Zato pa je sklenil sovražni njih svet.
Raz zemljo orjaka zatrimo,
Da mine nas groza in večni trepet,
Da svet si njegov razdelimo.

Združili vso moč so, ves divji svoj gnev,
In trli junaka krvavo,
In njemu, ki venec zasluži kraljev,
Nabili so trnjev na glavo.

Zadali so tisoč morilnih mu ran,
Pač moral bo izkrvaveti!
A krepek, a silen je ta velikan
In hitro jim neče umreti.

Še živega torej pod črno zemljo
Zagrebejo z roko sovražno,
S pečatom in kamnom gomilo zapro,
In s četo obdajo jo stražno.

Zdaj dih jim je prost in lahko jim srcé,
Zdaj bati ne bode se treba;
Zdaj četa, pri grobu veselo sedé,
Za zemlje pokopanca žreba.

A groza pogrebce! Čuj, silen potres!
Ospirajo davni se grobi,
Razdrli velikan naš mrtvaško je vez
In dviga se v jasni svetlobi.

Kdo on je, ki vstaja črez veke na dan?
Kdo ta je junak velikanski?
Poglejte v obraz mu, obraz vam je znan:
To narod je jugoslovanski!

Kalvarijo svojo naš rod je imel
In dneve prebridke trpljenja,
A zdaj mu rešitve je zor zažarel,
Napočil mu dan je vstajenja!

Da, vstaja, resnično, mogočen, častit,
Uničil naklepe je črne;
Grozi naj, hrumi naj sovražnik srdit,
Slovan se mu v grob več ne vrne!

On, kateri ga vzbudil iz grobnih je tmin,
Za dela ga slavna je vzbudil,
In svet se svetlobi njegovih vrlin
In delom velikim bo čudil.

Kalvarijo svojo naš rod je imel,
Zdaj rešnje raduje se zore;
A dan še slavnejši mu bode prišel:
Dan Oljske prišel mu bo gore.

Kot z Oljske se gore je vzdignil gospod,
V nadzemeljske jasne višave,
Povzdigniti mora se kreпки naš rod
V višave moči in pa slave!

Mi, bratje, pa z delom pripravljamo zdaj
To silno slovansko mogočnost,
In z duhom proroškim nazdravljamo
zdaj:

Na slavno slovansko bodočnost!

S. Gregorčič.

razbojnice, je morala dunajska vlada obljubiti, da bo povrnila našim ljudem vso škodo, ki so jo imeli vsled vojnih dogodkov. Škoda je že davno ocenjena, toda Avstrija doslej še ni plačala niti vinarja.

Naše ljudstvo pa težko čaka, dokler si bo Avstrija toliko opomogla, da jo bomo mogli prisiliti, naj povrne storjeno škodo. Zato se je naša vlada v Belgradu odločila, da bo sama poravnala to škodo in da bo šele pozneje iztirjala ta dolg od Avstrije.

Iz zanesljivega vira smo izvedeli, da se bo vsled prizadevanja Narodnega sveta za Koroško začela v coni A izplačevati vojna odškodnina v najkrajšem času. Izplačalo se bo najprej samo nekaj odstotkov, ostanek pa po plebiscitu. Vsakdo bo torej dobil celo odškodnino, kakor jo bo likvidirala posebna komisija, ki je že sestavljena. Pri nas odškodnina — v Avstriji odaja premoženja!

Oddaja premoženja v Nemški Avstriji.

V Avstriji so izdelali načrt za oddajo premoženja ter ga predložili dunajskemu parlamentu. Zastopniki kapitalistov, kmetov in sploh onih ljudi, ki imajo kaj pod palcem, so sicer delali z vsemi močmi zoper ta načrt, a ni vse skupaj prav nič pomagalo. Oddaja premoženja v Avstriji je sklenjena stvar.

Cene zemljišč so v Avstriji zelo visoke. Povsem naravno je tedaj, da bo vsak večji grunt cenjen najmanj na 100.000 K in pride torej v najvišje razrede, tako da bo moral posestnik plačati nad 60 % cenilne vrednosti kot enkratni davek od svojega premoženja. Razen tega davka pa bo seveda moral plačevati tudi še vse druge predpisane davke in štibre.

Iz tega pa vsakdo lahko sam izprevidi, koliko smemo verjeti hinavskim besedam celovških purgarjev, ki nam v najlepših barvah slikajo in malajo Nemško Avstrijo kot raj. In zakaj nas tako farbajo? Radi bi, da bi jim mi pomagali plačevati strašno vojno odškodnino in visoke davke, da bi potem manj teh plačil odpadlo na Nemce. Slovenski kmetje nismo tako neumni, da bi ne videli, kam pes taco moli! Kdor ni gluhi in slepi, bo vedel, kaj mu je storiti. Če bi pa kdo kljub temu bil tak bimbo (trap), da bi silil v Nemško Avstrijo, naj pomisli, kako se bo zagovarjal pred Bogom, ker je spravil v nesrečo svoje otroke, ki ga bodo preklinjali, ker bodo morali trpeti zaradi njegove neumnosti!

Avstrijska rekvizicija živil na Koroškem.

Avstrijska vlada je obvestila našo vlado, da je odredila za prihodnje dni ob državni meji na Koroškem (v glasovalni coni B) pri kmetih rekvizicijo živil, in sicer s pomočjo vojaštva. V tem obvestilu avstrijska vlada naglašja, da bo vojaštvo najbrže rabilo tudi orožje; zato naj se prebivalstvo na meji v Jugoslaviji ne vznemirja.

Avstrijci torej jemljejo na Koroškem ljudstvu nasilno življenje, kar je dokaz, da primanjkuje v Avstriji na vseh koncih in krajih živil. Pri nas sicer ne živimo v izobilju, vendar pa imamo živeža vsaj toliko, da ne stradamo. Vkljub temu pa je v slovenskem delu Koroške še mnogo takšnih ljudi, ki škilijo preko naših mej v Avstrijo in si žele priti nazaj pod nemški jarem. Naj bi se te prifrknjence enostavno poslalo v sosedno republiko, da tamkaj izkusijo sami, kaj se pravi danes živeti pod Avstrijo in Dunajem.

Gospodarstvo.

Ruski begunci grade tovarne.

Naša vlada je dala ruskim beguncem dovoljenje, da zgrade v Stari Srbiji in v Makedoniji nekoliko tovarn za sukno. Ruski begunci bodo v to svrhu porabili stroje, ki so jih pripeljali iz Južne Rusije na angleških ladjah v Carigrad, kjer čakajo na prevoz v našo državo. Po preteku 15 let bodo postale tovarne last naše države.

Konec 100-kronskih bankovcev.

Iz Belgrada poročajo, da bodo državne blagajne sprejemale 100-kronske bankovce samo do 10. aprila t. l.

Visoka šola za poljedelstvo v Beogradu.

S prihodnjem šolskim letom se začne v Beogradu poljedeljska visoka šola po ameriškem načinu. Profesorji bodo takoj imenovani. Vodili bodo zavod ameriškanski strokovnjaki.

Promet med Angleško in Jugoslavijo.

V Londonu se je osnovalo društvo, Jugoslavija, ki bo vzdrževalo promet med nami in Angleško. Prvi parnik odpluje iz Londona koncem tega meseca.

Podjuna.

Grebinj. Da se probudi narodna samozavest in razširi ljudska prosveta na naši nasevernejši meji, se je v Grebinju na Koroškem ustanovila „Narodna čitalnica in knjižnica“. Ker ljudje, stari in mladi, že pridno segajo po knjigah, prosi Narodna čitalnica in knjižnica v Grebinju vse pospeševalce narodne prosvete na Koroškem, da ji izvolijo staviti na razpolago primerne knjige, tudi nemške, zlasti z lahkim čtivom in jih neposredno vpošiljati. Imena darovalcev priobčimo v obeh koroških listih.

Grebinj. Znano je vsem, da so naši Nemci priredili na pustni ponedeljek svoj „Lumpenball“. Na vabilih je stalo, da je namenjen čisti dobiček istega za občinske reveže. Udeležba je bila res velika, mislimo, da nad 300 ljudi, Slovencev in Nemcev. Ker je bila vstopnina za osebo 5 K, je „komite“ nabral tudi lepo vsoto.

Isti je tudi res poklonil lepo vsoto 560 K za obč. reveže. Iskrena hvala, mu kličemo v imenu vseh revežev, katerih ni malo v naši občini.

V „Lausmannschaft“ se nekateri hvalijo, da so se na dan prireditve prepevale nemške pesmi. Pozabili pa so omeniti, da se je pelo tudi slovensko. To pa zato, ker gotovo nočejo priznati v javnosti, da živimo tudi tukaj Slovenci že od nekdaj in nas ne bodo odgnali in odpodili, če ravno nas nočejo pripoznati. Toda pri glasovanju bomo že pokazali, koliko nas je!

Sinča vas. Po dolgem času in z velikimi težavami se je ustanovila Narodna čitalnica tudi v Sinči vasi. Pripravljalni odbor za ustanovitev omenjene čitalnice je nabral 42 članov, kar pomeni za nas že dosti. V odbor so izvoljeni sledeči gg.: Edv. Kigler, predsednik; Ivan Jaklič, tajnik; Karel Cesar, blagajnik; Vekoslav Ravnikar, Valentin Grilec, Jakob Polasek, Val. Toplič, Vinko Laker in Ivan Hojaš, odborniki; Franjo Šumnič, Jakob Guc in Franjo Obersnel, pregledniki računov. Da ne bo ostala naša čitalnica samo na papirju, hočemo Sinčavaščani skupno z odborom skrbeti, da se bo naša čitalnica povzpela do najvišjega cilja na narodno — kulturnem polju.

Prosimo vse one, ki imajo na razpolago knjige, da jih nam blagovolijo nakloniti, ker mi sami še dosedaj nimamo premoženja, berilo nam bi pa izvanredno dobro došlo. Za darovane knjige se že vnaprej zahvaljuje: Narodna čitalnica v Sinči vasi.

Želinje. V nedeljo, dne 11. aprila se bo vršil pred cerkvijo na Želinjah shod. Razpravljalo se bo o političnem in gospodarskem položaju. Domače razmere bo razložil g. nadučitelj Žnidaršič. Tudi g. Möderndorfer bo povedal dosti zanimivega. Pridite vsi in vse! Povedali pa bodo lahko tudi drugi svoje mnenje. Zato vsi na shod, brez razlike mišljenja. Vabimo tudi „deutschgesinnte“ in take, ki si še niso izmeli iz oči peska, nameganega jim od nemških hujskačev.

Dobrla vas. Na Belo nedeljo, 11. aprila t. l. popoldne ob 3. uri priredi Narodna čitalnica v Dobrli vasi v Čičmanovih prostorih svoj I. koncert z bogatim vzporedom Pevske točke proizvaja celotni društveni pevski zbor, glasbene pa salonski orkester na lok.

Prijatelji lepega petja in ljubitelji glasbe, pridite!

Okoliška društva naj blagovolijo vzeti to na znanje z ozirom na čas svojih prireditev.

Žel. Kapla. Pred kratkim so se po naši državi naselili ruski begunci. Menda so razdeljeni na vse večje kraje, tudi k nam v Žel. Kaplo jih je prišlo 22. Radovedni smo, koliko časa bodo ostali tukaj. Sedaj, v teh težkih časih in pri tej draginji skrbeti še za letoviščarje, se nam zdi preveč potratno. Ti begunci ne delajo prav nič. Zdi se nam čudno, da smejo nekateri ljudje pri takem pomanjkanju delavnih moči še pohajkovati. Prijateljstvo in narodno sorodstvo še nista vzrok, da bi se morala podpirati lenoba. Kdor ne dela, naj ne je! Vlada naj poskrbi tej gospodi primerne delo! Rusi sami tudi menda ne bodo imeli nič proti temu.

Železna Kapla. Može so si ustanovili kmetijske in čebelarke podružnice, pa še druga gospodarska društva imajo. Kar je kaj vrednih žen in deklet,

imajo tudi svoja društva. Samo mi fantje spimo, mi se ne ganemo. Še Narodni svet, ki misli na vse, se ne zmeni za nas. In vendar bi bilo dobro, ko bi se tudi mi fantje organizirali! Kmetijski fant.

Pilberk. Trgovca Kraut in Vozonik imata izobešeni tablici z napisom „Germ“. Lansko leto so bili napisi še slovenski, pozimi so postali dvojezični, sedaj so popolnoma nemški. „Štimce“ in „Lausmannschaft“ pa kričita, kako zatiramo nemčurje ter kličeeta na pomoč antantno misijol! Ko so pa folksverovci umorili orožnika Pečnika, tedaj pa niso klicali nikogar. Radi bi vedeli, kaj bi se zgodilo z onim trgovcem, ki bi si v coni B upal izobešiti tablico z napisom „drože“. (Če bi mu oblasti nič ne storile, bi mu ponoči nemški fantje strgali napis raz hišo ter pobili šipe. Pojdi in stori tudi ti tako!)

Vobre. Na belo nedeljo priredi Žensko društvo za Vobre v Št. Štefanu narodno veselico z dvema igrama, petjem in deklamacijo. Ljubitelje poštene zabave in koroškega narečja iskreno vabimo. Dekleta bodo namreč govorila v vlogah v čistem domačem narečju.

Velikovec. V neki tukajšnji gostilni stane pivo ob sredah, ko prihajajo kmetje na sejem, 3 K, drugače pa samo 2 K. Opozarjamo na to merodajne oblasti.

Velikovec. Na Cvetno soboto zvečer in v nedeljo popoldne je uprizorila naša Čitalnica burko „Španska muha“. Obisk je bil v soboto sijajen, v nedeljo malo slabši. Igralo se je obakrat izvrstno, igra pa ni bila posebno primerna času kakor tudi ne nedeljskemu občinstvu. Drugič bo treba malo bolj izbirati.

Št. Štefan. Neumorni delavec za svobodo in prosveto Jožef Glantschnig iz St. Stefana pri Velikovcu — tako ga imenuje „Koroško Korošcem“ — je prav jasno povedal svoje mnenje, kako razume svobodo in prosveto za slovenskega kmeta. Najprej mu je dal zažgati hlev, nato je preprečil gašenje s streljanjem, da je pogorela še hiša. Ko je popolnoma obupani kmet, kateremu so obstrelili pri tej priliki tudi dve lepi kravi, gnal eno od teh v Velikovec, sreča Zepeja in mu potoži svojo nesrečo. Kaj mislite, kako ga je tolažil? „Prav se ti zgodi, še tebe naj ustrelijo“, se je zadržal nad njim. Taka je torej Glantschnigova svoboda! Baraba!

Rož.

Bistrica v Rožu. Neki naš nemčur je strašno hud, ker berejo ljudje „Korošca“. Ko so pa lansko leto imeli Nemci zasedeno naše ozemlje, je pa on sam najbolj bral nacionalne cunje, kakor „Lausmannschaft“ in „Štimce“. Seveda, kar je nemško in kar je naperjeno proti Jugoslaviji, je vse demokratično. (Ali v Bistrici res ni nobenega fanta, ki bi temu nemčurju zamašil gobec? — Ured.)

Bistrica v Rožu. Tuk. zemljišča barona Helldorfa so pod sekvestrom. Nemčurjem, ki so jih imeli v najemu, so se ta zemljišča odvzela. Povemo odkrito, kdor bo agitiral za N. Avstrijo in zabavljajal proti Jugoslaviji, se mu bodo zemljišča odvzela, čeprav bi že šlo žito v klasje. Jugoslavija ne bo redila na svojih prsih gadov.

Kotmara vas. Na Belo nedeljo popoldne po blagoslovu bo pri Marinjaku shod na prostem. Dosedaj sta prišla kot govornika dr. Arnejc in dr. Čemer.

Kotmara vas. Iz Orenovega mлина si je neki možakar iz Dobajne odnesel 2 vreči moke, dasiravno ni prinesel mlet žita. En žakelj je skril v Mostečnikovi „uti“, kjer so ga našli pastirji. Orožniki so počakali lisjaka, in ko je prišel še po drugi žakelj, so mu naznanili, da je ričet v Borovljah boljši ko Orenova moka. Ker se je hotel prepričati po vsej sili, če je to resnica, so ga morali vzeti s seboj v boroveljski „ričethof“.

Bilčovs. Dne 19. marca je naše društvo napravilo igro „Novice berite“. Predsednik je pojasnil pomen igre. Bilo je tudi več deklamacij. G. Kandut iz Borovelj je na podlagi zgodovine dokazal, kako pravičen je naš boj za prostost in pravico, ki jo moremo najti le v naši narodni državi Jugoslaviji. Govorniku hvala!

Hodiše. Kako se razvija in cvete naša „Zvezda“, se je pokazalo zadnjo nedeljo, ko se je ponovila igra „Krivoprisežnik“. Čeravno je igra tudi prvokrat izborna uspela, vendar moramo reči, da je bila sedaj uprizorjena naravnost krasno. Vsi igralci so bili na svojem mestu. Želeti bi bilo samo eno, namreč, da bi že imelo društvo v Hodišah svoj lasten prostor, ker je na Otok res malo predaleč. Tudi za igralce je to zelo težko, ker morajo hoditi tako daleč k vajam. Pa tu se vidi že požrtvovalnost naših fantov in deklet, ki se ne strašijo nobene truda. Posebna hvala gre g. predsedniku, g. tajniku in gđc. odbornicam, ki se niso bali ne potov, ne truda, da so uredili vse potrebno. Med predstavo nas je razveseljeval pevski odsek s krasnim petjem.

Čujemo, da se priredi v kratkem „Divji lovec“. Že sedaj se veselimo, da bomo videli zopet nastopati naše fante in dekleta ter ponosne požarne brambovce iz Hodiš, ki napravijo povsod red, kjer je treba. Če kdo ne verjame, pa naj pride sam in pogleda, bo videl, da bo zadovoljen!

Medborovnica. Na tukajšnjem Janichovem brodu čez Dravo imamo brodnika po dom. Fridlno, ki je, kakor njegov gospodar, prav pošteno zarukan nemškutar. Napram Slovencem se je vedel že nešteto krat prav surovo in zaničljivo, posebno pa napram zavednim domačinom. Opozarjamo in pozivljamo naše oblasti, da tega moža, ki je zdrav in krepak, da lahko opravlja druga dela, takoj nadomestijo in dajo to službo kakšnemu invalidu. Upamo in pričakujemo, da se bo naši želji ustreglo, da se enkrat za vselej iznebimo imenovane lenuha in naduteža!

Pogorje ob Baškem jezeru. Dne 20. marca sta umrla v družini Arnejc, pd. Kotnik, 72 let stara mati Marija in občešpoštovani in prillubljeni sin Ferdinand, star komaj 32 let. Kot posestnik in lesni veletrgovec na Jesenicah je krepko podpiral vsako narodno gibanje. Veličasten pogreb je pokazal, kako je bil iskreno ljubljen od vseh ljudi. Počivajta v miru!

Globoko potrti družini pa naše najiskrenejše sožalje.

Iz drugih krajev naše države.

Guštanj. Primorani smo opozorjati okr. glavarstvo na tukajšnjo kavarno Sternjak. Kavarna je zbirališče nezadovoljnih nemčurjev — Nemcev ne moremo reči, ker jih ni. Prigodil se je slučaj, in sicer dne 21. t. m., ko so obiskali guštanski mladeniči to kavarno in bili provocirani od nekdanjega folksverovca Topliča. Imenoval jih je „Čuše“. Toplič je bil gotovo nahujskan od drugih, najbrž od hčere posestnice. Nimamo nič proti socijalno demokratični stranki, ker smo tudi mi člani iste; odločno pa smo proti temu, da ima stranka v svoji sredini ljudi, ki javno nosijo znak organizacije, na tihem pa rujejo in delajo proti nam, kakor na primer voditeljica ženske socijalne zveze Kaiser, tajnica Abšner in tudi odbornica Marija Korak. Ta deliteljica ima navado, da ruje in hujska, kjer le more. Tudi otrok ne puščaj v miru. Hujskajo jih, da se naj ne učijo v šoli, ker bo drugo leto že vse zopet nemško. Hočete, da nam bodo gospodovali zopet Liernberger, Göhry, Lenzenhuber in drugi? Seveda, marsikomu bi bilo prav, ker trobili so v isti rog in zato so jim Nemci milostno zagnali tupatam kakšno drobtino. Ne boš, Jaka, v naši hiši smo mi gospodarji, a ne podrepaniki nemških prenapetežev. Socijalisti.

Guštanj. Za Malgajev spomenik je daroval g. Oražem, mlinar v Guštanju 25 K.

Politične novice.

Italija si želi prijateljstva z Jugoslavijo.

Italjanski ministrski predsednik Niti je v zbornici rekel, da upa, da se bodo med Jugoslavijo in Italijo v kratkem ustvarile prav tesne zveze. Jadransko vprašanje hoče Italija rešiti pravično v sporazumu s Francosko in z Angleško.

Splošna demobilizacija v Jugoslaviji, Romunski in Italiji.

Dne 23. marca je bil podpisan ukaz o splošni demobilizaciji. Istočasno je sklenila demobilizirati tudi Italija, Romunska pa je odredila demobilizacijo že dne 20. marca. Če bi se nam bilo še kaj bati, bi gotovo ne demobilizirali.

Iz ženske organizacije.

V nedeljo, dne 18. aprila t. l. se bo vršil v Velikovcu občni zbor „Zveze ženskih društev na Koroškem“.

Želimo, naj se ta dan zbere v Velikovcu kar največ zavednega žentstva. Zato prosimo razna društva, naj prireditve, ki bi se morale vršiti 18. aprila t. l., prelože na kak drug dan. Odbor.

Zveza jugoslovanskih žen. Namerava (misli) se ustanoviti zveza jugoslovanskih žen. V ta namen sta prišli iz Beograda v Zagreb gospe Ljuba Stojanovič in Zorka Kafnar, da se posvetujeta zaradi ustanovnega občnega zbora vseh jugoslovanskih ženskih društev, na katerem naj bi se ustanovil „Narodni savez jugoslovanskih žena“. Ustanovno zborovanje naj bi se vršilo 6. maja t. l.

Za kratek čas.

Nemčur: „Kaj te je vrag motil, da si kupil tega policijskega psa?“

Avstrijski podrepnik: „Veš, stvar je takšna! Že dva meseca agitiram za Nemško Avstrijo, pa brez uspeha. Morebiti se bo psi posrečilo, da bo v coni A izvolal kakega trapa, ki bi hotel glasovati za našo falirano Avstrijo!“

Zahvala.

Podpisani gerent občine Važenberk izpolnjuje s tem prijetno dolžnost, da se v imenu vseh občanov najiskrenejše zahvaljuje gospodičnima Olgi Sittig in Amaliji Kert, ki sta z vso vnemo in požrtvovalnostjo vodili gospodinjski tečaj v Zgornjih Trušnjah ter naučili

naša dekleta, kako se mora gospodariti z mahnimi sredstvi, da je vsa družina zadovoljna. Doslej je bila naša občina v tem oziru precej zanemarjena, prepričan pa sem, da se bodo razmere boljšale od leta do leta.

Važenberk, 25. marca 1920.

Anton Riepl, gerent.

Oklic!

Na prošnjo Aleša Jese, posestnika na Ruštatu, kot varuha nđl. Janeza Jese, se prodajo spodaj navedene premičnine na javni dražbi dne 23. aprila 1920. dopoldne ob 9. uri na licu mesta v Št. Lorencu štev. 8 pri Senci vasi. Ponudki se ne sprejmejo pod izklicno ceno. Kupnina se mora takoj položiti.

Prodaja se:

Ena krava, 7 let stara, ca. 550 kg živa teža,
ena krava, 5 let stara, ca. 370 kg živa teža,
ena krava, 6 let stara, ca. 425 kg živa teža,
ena krava, 4 let stara, ca. 280 kg živa teža,
ena breja junica, 3 leta stara, ca. 350 kg živa teža,
ena kobilica, 5 let stara, 15 pesti visoka,
ena pitana svinja ca. 100 kg težka,
ena plemena svinja, ca. 70 kg težka,
tri praseta, 1010 kg sena in 392 kg leče,
332 kg detelje,
44 met. centov slame,
400 kg krompirja,
1 polovnjak mošta,
1 škač zelja,
20 metrov (24 col dolgih) jelševih drv,
več kil slanine, maščobe in prekajenega
svinjskega mesa.
Kr. okrajno sodišče v Dobrli vasi, dne 22. 3. 1920

Širite povsod „Korošca“!

Čebelarji! Kupim večjo množino panjev (korit) plemenjakov. Zdrava ljudstva Naslov pove upravništvo „Korošca“.

Gostilna se da v najem v hiši Posojilnice v Globasnici. Pri hiši je velik sadni vrt in vrt za zelenjavo, hlev in kegljišče ter okoli 4 birne posesti. Natatni pogoji in cena se izvedo pri načelniku posojilnice v Globasnici.

500 kg dobrega kilsega zelja
proda Ant. Maček v Medgorju pri Grabštanju.

Oblastv. konces. Realitetna pisarna H. Hawlik posreduje pri nakupu in prodaji

posestev (hiš, kmetij, vil, grajščin, industrij i. t. d. Postrežba točna in rečna; pogoji posredovanja kulantni. Tozadevna naročila sprejema: Josip Simčič, Maribor, Gregorčičeva (Schillerjeva) ul. št. 6 — pritličje, — telefon 132. Istotam uraduje podružnica Ljubljanskega anonimnega — informacijskega zavoda Drago Beseljak.

Pozor! Kmetje! Pozor!

Najvišjo ceno za ovčjo volno, oprano in neoprano, plačuje edino le J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparl. Prepričajte se!

35 — 40 centov krompirja
(zgodnjega in poznega ter približno isto množino slame, ki bi se dala porabiti tudi za streho, prodaja pd. Dornberger na Rudi, štev. 17.

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, verizic, budilk in stenskih ur. Zlatnino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

Za
ovčjo volno
zamenjam
fin barhent.

Dam za 1 kg snažne volne 2 m. Volna naj se prinese s seboj. Doma sem ob sredah, sobotah in nedeljah.

J. Oswald, Velikovec,
Kavarna Sparl.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmlila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat polzkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasiča ali vola da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 20:50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 10 K 50 v.

Lekarna Trnkoczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Kupi „Drava“, Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

z. o. o.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“, Maribor.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Glavni trg št. 37.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun
proti najugodnejšemu obrestovanju;
dovoljuje vsakovrstne kredite pod naj-
ugodnejšimi pogoji;
akkreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko
spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure
in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo.
Kupuje in prodaja devize, valute in vred-
nostne papirje ter eskomptira trgovske menice.
Daje pojasnila vsak čas brezplačno.